

ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು: ಕನ್ನಡ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು

ಡಾ. ರವಿಶಂಕರ ಎ. ಕೆ.

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ
ಕ್ರಿಸ್ತು ಜಯಂತಿ ಕಾಲೇಜು ಸ್ವಾಯತ್ತ
ಕೆ. ನಾರಾಯಣಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560077

ravishankar@kristujayanti.com

ಮರುಗು ಪೊರನಾರು ಪಾಣೆರಡು ಮುಲ್ಲೈ

ವೃದ್ಧಿಯ ಹಿರಿಮೆಯ ಮದುರೈ ಕಾಂಜಿ ಸವಿಯ

ಸೊಬಗಿನ ನೆಡುನಲ್‌ವಾಡೈ ಕೋಲಿನ ಕುಳಿಂಜಿ

ಪಟ್ಟಿನ ಪಾಲ್ಯೈ ಕಡಾತ್ತೊಡುಂ ಹತ್ತು

ತಮಿಳಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನಪದ ಮೂಲದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು. ಹಾಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಗಳು ಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳಾಗಿ ಛಂದೋಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿವೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ನಂತರ ಅದರ ಪಠ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಪಠ್ಯಗಳಾದ ಎಟ್ಟುತೊಗೈ ಮತ್ತು ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುಗಳು ಹಾಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಬಿಡಿ ಪದ್ಯ ಹಾಗೂ ಖಂಡಕಾವ್ಯಗಳು. ಇವುಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಸತ್ವದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಲವರ್ಧನೆಗೂ, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೂ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಧ್ಯಯನ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು ಕುರಿತ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು ಹಾಡುಗಳು ಮೂಲತಃ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ವರ್ಣನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ರಾಜನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ, ಜನರ ಬದುಕು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಸಗಳ ಮೂಲಕ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ ದಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲಮಾಡುವಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯೇ ಅಡಗಿತ್ತು. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಸಿಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮೃದ್ಧಿಗೊಂಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳಿನ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪತ್ತು ಪಾಟ್ಟು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಇದುವರೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ತಮಿಳು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಕುರಿತು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಹಾಗೂ ಗಂಭೀರ. ಸಂಘಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಎಟ್ಟುತೊಗೈ* ಹಾಗೂ ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು ಈ ಕೃತಿಗಳ ಸರಳ ಪರಿಚಯವೆಂದರೆ ಎಟ್ಟುತೊಗೈ ಎಂಬುದು ಕಿರು ಪದ್ಯಗಳಿರುವ ಎಂಟು ಕವನಸಂಕಲನಗಳ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು ಎಂಬುದು ಹತ್ತು ಖಂಡಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ

ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ ನಂತರ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಸಂಗಂ ಕಾವ್ಯಗಳು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿಧಿ. ಶಾಶ್ವತ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಜಾನೆ. ಚಿಂತನಾ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲ್ಪನೆ ಮಿಳಿತ ಸೊಗಸಾದ ಕಾವ್ಯಗಳು(ಹಾಡು) ವೈಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಮಿರುಗುತ್ತವೆ. ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಮಿಳರು ಬಾಳಿದ ಬಾಳಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಗಿಸುವಂಥದ್ದು. ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಆಂತರಿಕ(ಅಗಂ)ವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸೃಜನಶೀಲ ಅಕ್ಷಯ ಸೌಂದರ್ಯ ದೃಶ್ಯದ ಚಿತ್ತಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಓದುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಆಸ್ವಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆ ಕಾಲದ ತಮಿಳರು ಪ್ರಣಯವನ್ನೂ ಶೌರ್ಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆಯೇ ರಕ್ಷಿಸಿದರು. ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಆಂತರಿಕ(ಅಗಂ), ಬಾಹ್ಯ(ಪುರಂ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂತಸಗೊಂಡರು.”^೧

ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು

ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು ಎಂಬುದು ತಮಿಳಿನ ಖಂಡಕಾವ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಆ ರೂಪದ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರೂಪದ ಹಾಡುಗಳು. ತನ್ನದೇ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾದ ಹತ್ತು ಕಾವ್ಯಗಳು. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಘಂ ಯುಗದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಎಂದು ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಗರಿಯಾಗಿ ಈ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಮಿಳು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುಗಳು ಸೇರಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಚಿಂತನೆಗಳೂ ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಹತ್ವಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ ದೇಸಿಯ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಹಾಡಿಸಿ, ಬರೆಸಿ ಉಳಿಸಿದ್ದು ಅಂದಿನ ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೇರ ಹಾಗೂ ಚೋಳ ಅರಸ ಮನೆತನಗಳು. ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಅರಸ ಕಾಣ್ಕೆಯು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಲ್ಲೇಖನೀಯ. ಈ ರಾಜರ ಕುರಿತು Internal chronology ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. “ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ರಾಜರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸೂತ್ರವೊಂದನ್ನು ಸಾ.ಶ ೧೩ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಪರಿಮೇಷಗರ್ ನೀಡಿದ್ದಾನೆ (೧) ಕೋ = ರಾಜ, ಒಡೆಯ, ಕಿಳ್ಳಿ, ಚೇರಮಾನ್, (೨) ವಳುದಿ = ವಂಶದ ಹೆಸರು, ಇರುಮ್ಪೊಟ್ಟಿ, ವಳವನ್, ಚೇರಳ್ = ವಂಶದ ಬಿರುದುಗಳು (೩) ಚೆಲ್, ನಳನ್, ಕಿಳ್ಳಿ = ಇಟ್ಟ ಹೆಸರುಗಳು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನಾಡು, ಗೆದ್ದ ನಾಡು/ಊರು, ಸತ್ತ ಊರು, ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂತಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ವೇಳರರಿಗೆ ಮೂವೆಂದರರು ಕೊಟ್ಟ ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಿರುದುಗಳು ಸೇರುತ್ತವೆ. ಏನಾದಿ ಎಂದರೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯೆಂದು ವೇಳರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮನ್ನಣೆ. ಹೀಗೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವ ಸಮಾರಂಭ ಏನಾದಿಪಾಟ್ಟಿಯಮ್. ಇದರಂತೆ ಎಟ್ಟಿ(ಶ್ರೇಷ್ಠಿ, ಚಟ್ಟಿ) ಕಾವಿದಿ (ಗೃಹಪತಿ) ತಲೈಕೊಲಿ, ಪೆರೈಯನ್, ಮರಯನ್ ಮುಂತಾದ ಬಿರುದುಗಳು ವೇಳರರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅರ್ಹರಿಗೆ ದಕ್ಕುತ್ತವೆ”^೨ ಆದರೆ ಈ ಸೂತ್ರದ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಾಹಿತಿ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಕೇವಲ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದು.

ರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನೆಪವಷ್ಟೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದೇ ಈ ಹಾಡುಗಳ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಆಯಾಮವಾಗಿದೆ. ತಿರುಮುರುಗಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಪೊರುನರಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಸಿಲುಪಾಣಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಪೆರುಂಪಾಣಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಮುಲ್ಲೈಪ್ಪಾಟ್ಟು, ಮಧುರೈಕ್ಕಾಂಜಿ, ನೆಡುನಲ್ವಾಡೈ, ಕುರಿಂಚಿಪ್ಪಾಟ್ಟು, ಪಟ್ಟಿನಪ್ಪಾಲ್ಯೈ ಮತ್ತು ಮಲೈಪಡುಕಡಾಂ ಈ ಹತ್ತು ಖಂಡಕಾವ್ಯಗಳು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಸಾಹಸ, ಸುಖಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಗೆಲ್ಲುವ ಜೀವನಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ಈ ಹಾಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಛಂದಸ್ಸು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅದರ ಇರುವಂತಿಕೆಯ ಛಾಪು ಕಾಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜನಪದ ಹಾಡನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ದೇಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲವೆ

ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಬಗೆಯಂತೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಹತ್ತು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಗ್ರಹಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು.

ತಿರುಮುರುಗಾಟುಪ್ಪಡೆ

ತಾನು ಕಲಿತ ಅನುಗ್ರಹ ಕುರಿತು ದಾರಿ ತೋರುವ ಕೆಲ ಪಾಠಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮೂಡಿವೆ. ಮರುಗನೆಂಬ ಸುಂದರವಾದ ದೈವ ಸ್ವರೂಪನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸುಭ್ರಮಣ್ಯನನ್ನೇ ಮುರುಗ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖಗಳೂ ಇವೆ. ತೋಲ್ಕಾಪ್ಪಿಯಂ ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾದ ಸೇಯೋನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಿಯರ್ ಮಧುರೈ ಕಣಕ್ಕಾಯನಾರ್ ಮಗನಾದ ನಕ್ಕೀರರ್ ಎಂಬ ಕವಿಯ ಅಂತಃಸಂವೇದನೆಯ ಎರಡು ಹಾಡುಗಳು ಈ ಪತ್ತುಪಾಟುವಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುರುಗನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ನೀಡುವ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಬಂಧಿಸಿ, ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದ ಶೌರ್ಯವು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ದೇಸಿಯ ದೈವತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಮೂಲನೆಲೆಯ ದೇವರೇ ಮಿಗಿಲೆಂಬ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಪರಿಚಿತವಾದ ದೇವರುಗಳು ನಮಗಿಂತ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆ ಎಂಬ ಭಾವಗಳು ದೇಸಿಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವ ತತ್ವವು ಸಹಜವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಪತ್ತುಪಾಟುಗಳು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇಸಿಯ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಕಾವ್ಯ ಭಂಡಾರಗಳು. ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಭಾವ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಶಿವ ದೇವ ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಈಗಾಗಲೇ ಕಂಡುಬಂದಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ತಾತ್ವಿಕ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿ ಮುರುಗನನ್ನು ತಂದಿರುವ ಅಂದಿನ ಕವಿಗಳು ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಿಶೇಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ದೇಸಿಯ ಹೂಗಳು, ಮರಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸ್ಥಳಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ಪೊರುನರಾಟುಪ್ಪಡೆ

ಮುಡತ್ತಾಮಕ್ಕಣ್ಣಿಯಾರ್ ಹಾಡಿರುವ ಈ ಹಾಡು ಕೂಡ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮಾದರಿಯದೇ ಆಗಿದೆ. ನಟ, ನಟಿ, ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ, ಸ್ತುತಿಪಾಠಕಿ, ಸಂಗೀತವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ನುಡಿಸುವ ಕಲಾವಿದರು ತಾವು ಪಡೆದ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು, ತಮ್ಮಂತೆ ಇರುವ ಬಡಕಲಾವಿದರು ಪಡೆಯಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಘಟನೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳು ದಾನವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ತನಗಿಂತ ಬಡವರಿಗೆ ದಾನಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನದ ಗುಣವು ವಿಶೇಷವಾದುದು. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪೊರುನನ್ ಎಂಬ ಕಲಾವಿದನು ಮಾರ್ಗತೋರುವ ಘಟನೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಧಾನ್ಯದ ಕಳವು, ಯುದ್ಧದ ಕಳವು, ಪರಣಿ ಕುರಿತು ಹಾಡುವುದಾಗಲಿ, ಯುದ್ಧದ ಗೆಲುವಾಗಲಿ ಹಾಡುವ ಕಲಾವಿದರಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ನಾಯಕನನ್ನೂ ಸಮೀಕರಿಸುವ, ನಾಯಕನ ಭಾಗವಾಗಿಯೇ ಹಲವಾರು ಸಮುದಾಯಗಳು ಅವರ ಕಸುಬುಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ನಾಡಿನ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇದರ ನಾಯಕನಾದ ಕರಿಗಾಲ್ ಪೆರುವಳತ್ತಾನ್ ಎನ್ನುವ ಚೋಳರಾಜನ ವೀರಗುಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿವೆ. ಒಬ್ಬರಾಜನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಪಸರಿಸುವ ವೈವಿಧ್ಯಗಳು ಜನಪದರಲ್ಲಿ ವೀರಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿರುವ ಚೋಳ ಅರಸ ಇತ. ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಪತ್ತುಪಾಟುವಿನ ಒಂಬತ್ತನೇ ಹಾಡು 'ಪಟ್ಟಿನಪಾಲ್ಯೆ' ನಲ್ಲಿಯೂ ಈತನ ವಿಶೇಷತೆಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಈತನಿಗೆ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನೆಂಬ ಹೆಸರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾದರೆ, 'ತಿರುಮಾವಳವನ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಹೆಸರಾಗಿ "ಸಿಂಹ ಹೊತ್ತ ಆಸನದ ಮೇಲವನಂ, ತಿರುಮಾವಳವನೆಂದು

ತಿಳಿಯನು” ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ರಾಜನು ಅಂದಿನ ಕವಿಗಳಿಗೆ, ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಬೇಡವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಕವಿ-ಕಲಾವಿದರೂ ಕೂಡ ರಾಜನನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಬಗೆಬಗೆಯ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕರಿಕಾಲನ ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಜೊತೆಗೆ, ಕಾವೇರಿಯ ವರ್ಣನೆ, ಅದರ ಸುತ್ತವರಿದ ನಾಡಿನ ವಿಶೇಷತೆಯ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ.

“ಬರುವ ನೊರೆಯಾಗಿಯೂ, ಆರ್ಭಟವಾಗಿಯೂ ಬರುವ ನೀರು ಕೊಳದಲ್ಲೂ, ಕೋಟೆಯೊಳಗೂ ನುಸುಳಿಹೋಗುವಾಗ ನೀರಾಡುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಋಷಿಯಿಂದ ಮುಳುಗಿ ಆಡವ ಸಮೃದ್ಧಿ. ಬಗ್ಗಿ ನಿಂತು ಕತ್ತಿಯ ಹರಿತವಾದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಭತ್ತವನ್ನು ಕಡಿದು, ಭತ್ತದ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ರಾಶಿಮಾಡಿ, ಭತ್ತವನ್ನು ಕೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮೂಟೆಗೆ ತುಂಬಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಲಿಸಿದ ಮೂಟೆಗಳು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ನಾಡಿನ ಒಡೆಯ ಈ ನಾಯಕನು” ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಗಾಲ್ ಪೆರುವಳತ್ತಾನ್ ರಾಜನನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಾಗ, ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಕೀರ್ತಿಯು ಅಲ್ಲಿನ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಕೃಷಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು.

ಚಿರುಪಾಣಾಟುಪ್ಪಡೈ/ಸಿರುಪಾಣಾಟುಪ್ಪಡೈ

ಅಂದಿನ ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೋಳ ವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅರಸರಿಗಿಂತಲೂ ದಾನಗುಣದಲ್ಲಿ ‘ಓವಿಯರ್ ಕುಡಿ’ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ನಲ್ಲಿಯಕ್ಕೋಡನ್‌ನ ಊರದ ಓಯ್ಯನಾಡು(ದಿಂಡಿವನಂ) ಊರಿನ ಅರಸ ನಲ್ಲಿಯಕ್ಕೋಡನ್ ಕುರಿತು ಈ ಹಾಡು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮಾವಿಲಂಗೈ ಎಂಬುದು ಇವನ ರಾಜಧಾನಿ. ಇವನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರು, ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರು, ನರ್ತಕರು, ನರ್ತಕಿಯರು, ಬಡವರು ಮೊದಲಾದ ಮನೋನೈಮ್ಮದಿಯ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಹಾಗೂ ದಾನಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹೇರಳವಾಗಿ ನೀಡಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಈ ಹಾಡಿನ ಕವಿ ಸಿರುಪಾಣನ್ ಎಂಬವನು ತಾನು ಪಡೆದ ದಾನವನ್ನು ಉಳಿದವರಿಗೂ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಗತೋರುವ ಹಾಡಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಭವ, ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂದಿನ ನರ್ತಕಿಯರ ರೂಪಲಾವಣ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆ, ವಂಜಿ, ಮಧುರೈ ಎಂಬ ಊರುಗಳ ವರ್ಣನೆ, ಪೇಗನ್, ಪಾರಿ, ಕಾರಿ, ಆಯ್, ಆಧಿಕನ್, ನಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ದಾನಿಗಳ ಗುಣಗಳನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ಬಡತನದ ಚಿತ್ರಣವು ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. “ಕಣ್ಣೆವೆ ತೆರೆಯದ ಬಾಗುವ ಕಿವಿಗಳ ಮರಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವ ಅಸಹಾಯಕವಾದ ಈದನಾಯಿಯು ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿರದ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಬೊಗಳುವ, ಮುರಿದು ಬೀಳುವ ತೊಲೆ, ಕುಸಿದು ಬೀಳಲಿರುವ ಹಳೆಯ ತೊಲೆ, ಹಸಿವಿನ ವೇದನೆಯೊಡನೆ ಬಳಲಿದ ಸಣ್ಣ ಸೊಂಟದ ಬಾಗಿದ ಬಳೆ ಅಣಿದ ಕೈಯ ತಮಟೆ ಹಿಡಿದವನ ಮಗಳು ಉಗುರಿನಿಂದ ಕಿತ್ತ ಹಸಿರಾದ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಬೇಯಿಸಿರುವುದನ್ನು ಮೂರ್ಖರು ಕಾಣದಂತೆ ನಾಚಿ ತಲೆ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚಿ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿದಾದ ಬಂಧುಬಾಂಧವರೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಉಣ್ಣುವ” ಈ ಗುಣವು ಬಡತನದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತವರು ದಾನಕ್ಕೂ ಕೈಚಾಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಂತವರನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ, ದಾನಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಪೆರುಮ್ಪಾಣಾಟುಪ್ಪಡೈ

ತಮಿಳಿನ ಆಸರಿಯಪ್ಪಾ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಹಾಡು ೫೦೦ಸಾಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಪೆರಿಂಪಾಣಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಿನಪ್ಪಾಲೈ ಈ ಎರಡೂ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಕಡಿಯಲೂರ್ ಉರುತ್ತಿರಂಗಣ್ಣನಾರ್ ಅವರು. ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಿಶೇಷತೆಯು ತಮಿಳಿನ ಪ್ರಮುಖ ಅರಸರಾದ ಚೇರನ್, ಚೋಳ ಹಾಗೂ ಪಾಂಡ್ಯರಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ರಾಜನಾದ ತೊಂಡೆಮಾನ್ ಇಳಂದಿರೈಯನ್ ಎಂಬ ಅರಸನನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. “ಪೆರು ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ಹಿರಿಯ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಪಾಣನ್ ಅಂದರೆ ಹಾಡುವವನು ಹಾಗೂ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವವನು. ‘ಪೆರುಪಾಣನ್’ ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ‘ಯಾಳ್’ ಎಂಬ ತಂತಿ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಮೀಟಿ, ಹಾಡಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ. ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರು ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರಿಂದ ಪಡೆದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕನು ಪಡೆಯಲು ತೋರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಪೆರು ಪಾಣಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.”(ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು)

ಇಲ್ಲಿ ‘ಯಾಳ್’ ಎಂಬ ತಂತಿ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪಟ್ಟಿನಪ್ಪಾಲೈ ಹಾಡಿನ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರು, ಅವರು ಬಳಸುವ ಯಾಳ್ ವಾದ್ಯ, ತೊಂಡೆಮಾನ ರಾಜನ ಕುರಿತು ಅವನ ಹಿರಿಮೆ, ಆಳ್ವಿಕೆಯ ರೀತಿಯು ಪೀಠಿಕೆಯಂತಿದೆ. ಉಪ್ಪುಮಾರುವವರು, ಅವರ ಬಂಡಿ, ಆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಓಡಿಸುವ ಹೆಂಗಸರು, ವಾಣಿಜ್ಯ ಬೆಳೆಗಳಾದ ಮೆಣಸುಗಳನ್ನು ಹೊರಲು ಇರುವ ಕತ್ತೆಗಳ ಗುಂಪು, ಬೇಡ ಸಮುದಾಯ ಅದರ ಹೆಂಗಸರು, ಅವರ ಕಾರ್ಯ, ಅವರ ಸತ್ಕಾರ ಕ್ರಮ, ಬೇಟೆಯಾಡುವ ಕ್ರಮ, ಮೊಲದ ಬೇಟೆ, ವಾಸದ ಸ್ಥಳ ಮೊದಲಾದವು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಶೂರರ ವರ್ಣನೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. “ಆನೆ ಬಂದು ತಾಕಿದರೂ, ಹಾವು ಮೈಮೇಲೆ ಹರಿದರೂ ಹೆದರದ, ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದರೂ ಅಂಜದ ಶೂರತನದಿಂದ ಬಾಳುವ ನಡುಗುವ ಶೂರರು ಇರುವರು. ಬಲದಿಂದ ಪಡೆದ ತಿನಿಸು ಹಾಗೂ ಖಡ್ಗವನ್ನೇ ಜೀವನದ ಕುಲ ಕಸುಬು ಎಂದು ನಂಬಿರುವ ಗಂಡು ಹುಲಿಯ ಕಿರುನಾಡಿನ ಯುವಕರು ಇರುವರು.” ಎಂದು ಬೇಡರ ಯುವಕರ ಧೀರತನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ತಮಿಳಿನ ಮೊದಲ ಜನಪದ ಶುದ್ಧ ಕಾವ್ಯವೆನಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ದೊರಕಲಾರವು. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುರುಬರು ಅವರ ಕಾರ್ಯ, ಗೊಲ್ಲರು – ಅವರ ಸ್ವಭಾವ, ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳ, ಕಮ್ಮಾರರು, ಬೆಸ್ತರು ಮೊದಲಾದ ಕುಲಕಸುಬಿನ ಜಾತಿಗಳು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೊಂದಿಕೆ, ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮಿಳಿನ ದ್ರಾವಿಡತನವನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಆಟ, ನೀರಿನಾಟವಾಡುವ ಹೆಂಗಸರು, ಆಭರಣ ತೊಟ್ಟ ಹೆಂಗಲೆಯರು ಮೊದಲಾದಂತೆ ಆನಂದದ ಭಾಗಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿವೆ. ಕಿರಿದಿರಿದಾಗಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಆನಂದಕಾಣುವ ಈ ಗುಣವು ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೆನ್ನಬಹುದು. ತೆಂಗು ತೋಪಿನ ಉಲ್ಲೇಖದ ಜೊತೆಗೆ ಹಲಸು ಹಣ್ಣು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಬಲಿತ ಕೆಸುಗೆಡ್ಡೆ ಮೊದಲಾದಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ರೈತರ ಒಂಟಿ ಮನೆಯ ಸವಿರುಚಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮುಲ್ಕೆಪಾಟ್ಟು

ಕಾಡಿನ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಜೀವನದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುವ ಈ ಹಾಡು ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿಯರ ದಾಂಪತ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನು ಹೆಸರಿಲ್ಲದೆ ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಆರು ಕಾಲಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ ಬದುಕಿನ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕಾಲ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಸುಖಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಗಾಲಂ(ಮಳೆಗಾಲ), ಹೊದಿರ್ ಕಾಲಂ(ಚಳಿಗಾಲ), ಮುನ್

ಪನಿ(ಮುಂಜಾನೆ ಮಂಜು ಸುರಿಸುವ ಕಾಲ, ಪಿನ್ ಪನಿ(ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಇಬ್ಬನಿ ಸುರಿವ ಕಾಲ)ಇಳವೇನಿಲ್ (ಎಳೆಬಿಸಿಲುಗಾಲ), ಮುದವೇನಿಲ್(ಕಡುಬಿಸಿಲು ಕಾಲ) - ಈ ಕಾಲಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಮುನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವೂ, ಕವಿಯ ಕವಿಸಮಯವೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇವುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವಾಗ ಆರು ಭಾಗಗಳು ಹಾಡಿನ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಕೂಡ ಆರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುವ ಸಮಯೋನ್ಮೇಶಗುಣವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ವೈಕಟ್ಟಿ(ಮುಂಜಾನೆ), ವಿಡಿಯಲ್ (ಬೆಳಿಗ್ಗೆ), ನಣ್ ಪಗಲ್ (ಮಧ್ಯಾಹ್ನ), ಅಂಧಿಪೊಳುದು(ಸಾಯಂಕಾಲ), ಇರವು (ರಾತ್ರಿ), ನಡುಇರಮ(ನಡುಜಾವ) ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಬದುಕನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನೋಡುವ ಗುಣ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಂಡುಬರುವುದು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಆ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಬೇರುಗಳಾಗಿಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು.

೧೦೩ ಸಾಲುಗಳಿರುವ ಈ ಹಾಡು ಅತ್ಯಂತ ಕಿರುದಾದುದು. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವರ್ಣನೆಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಇಲ್ಲಿನ ವಿಚಾರಗಳು ಮೋಡಗಳ ವರ್ಣನೆ, ಆನೆಗಳ ಆಹಾರ, ಕೃಷಿ ಕುರಿತು ಭತ್ತದ ತೆನೆ, ಸೊಂಪಾದ ಸೊಪ್ಪಿನ ವರ್ಣನೆ ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ವೀರರಿಗೆ ಹೆಂಗಳೆಯರು ಶುಭಶಕುನವಾಡಿ ಕಳಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಅರಸನ ಬಳಿ ಸಮಯದ ಅಳತೆಯನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ಜನಗಳೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವು ಅಂದಿನ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮದ ವಿಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದು. ಸೇನಾ ಶಿಬಿರ ಕುರಿತು ಅರಸನು ದುಃಖಿಸುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ ವಿಜಯವೆನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅಲ್ಲಿನ ನೋವುಗಳ ಕುರಿತು ಆಲೋಚನೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಮಧುರೈಕ್ಕಾಂಜಿ

ಅಲೌಖಿಕ ಬದುಕಿನ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಮಧುರೈಕ್ಕಾಂಜಿ ಹಾಡು ೭೮೨ ಸಾಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುವಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ದೀರ್ಘವಾದುದು. ಈ ಹಾಡು ಮಾಂಗುಡಿ ಮರುದನಾರ್ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು 'ಆಸಿರಿಯಪ್ಪಾ' ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಪಾಂಡ್ಯ ವಂಶದ ನೆಡುಂಚೆಳಿಯ ರಾಜನು ಈ ಹಾಡಿನ ನಾಯಕ. ಇವನಿಗೆ ಬದುಕಿನ ಆಶಾಶ್ಚತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕುರಿಂಜಿ, ಮುಲ್ಲೈ, ಪಾಲ್ಯೈ, ಮರುದಂ, ನೆಯ್ಡಿಲ್ ಎಂಬ ಐದು ಜೀವನಕ್ರಮಗಳನ್ನು (ತಿಣೈ) ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಹಾಡಿನ ಜೊತೆಗೆ ಪಟ್ಟಿನಪಾಲ್ಯೈನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಧ್ವಜಗಳ ಬಳಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂಕೇತವಾಗಿ, ಪ್ರಚಾರದ ಸಾಧನವಾಗಿ ಇವರ ಅನುಸರಣೆಯ ಕ್ರಮ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದುದು. 'ಧ್ವಜಗಳೊಡನ್ ಮೀನು ಗುರುತಿನ ಧ್ವಜವು ಹೆಮ್ಮಲೆಯ ಅಭಿಯಂತೆ ನೆಲಸಿ ಹಾರಾಡಲು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರ ಈ ಧ್ವಜಗಳು ದೊಡ್ಡಮಲೆಯಲ್ಲಿನ ಜಲಪಾತದಂತೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಅಂದಿನ ರಾಜ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತವೆ.

ಮಧುರೈಕ್ಕಾಂಜಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಡಳಿತ ಕುರಿತು ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಧರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವ ಸಭೆ 'ಅಱಂ ಕೂಱು ಅವೈಯಂ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕುರಿತ ಸಾಲುಗಳು ವಿಶೇಷವಾದವು.

'ಭಯವನು ಶೋಕವನು ಆಸೆಯನು ನೀಗಿಸಿ

ದ್ವೇಷವನು, ಪ್ರೀತಿಯನು ತೋರಿಸದೆ ಕಾಪಾಡಿ

ತಕ್ಕಡಿಯ ಮುಳ್ಳಿನಂತೆ ಋಜುತ್ವವನು ಮೀರದೀರ್ಪ

ಸನ್ನಡತೆಯವರು ಧರ್ಮವನೊರೆವ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೂ' (೪೮೬-೪೯೨)

ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯವು ಕಂಡು ಬರುವ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮಹಾಭಾರತದ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಆಡಳಿತ, ಸೇನೆ, ನ್ಯಾಯ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಬಹುತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಧೀಮಂತ ಚರಿತ್ರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಪಾಂಡ್ಯನು ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಪದಾತಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕುಬಗೆಯ ಸೇನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅಂದು ಮುದಿಪುಳಿಲ್ ಮಂಡಲವಾದ 'ನಾವಲಂತೀವು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ತಮಿಳುನಾಡನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಗೆದ್ದು ತನ್ನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ತಂದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಜನ ಪರಾಕ್ರಮದ ವರ್ಣನೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಸುಖಗಳೂ ಕೂಡ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗುತ್ತವೆ.

ನೆಡುನಲ್‌ವಾಡೈ

ಇದೊಂದು ವಿರಹಗೀತೆ. ನೆಡುನಲ್‌ವಾಡೈ ಎಂದರೆ ಸುದೀರ್ಘಕಾಲದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಡಗು ಗಾಳಿ ಎಂದರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ವಾಡೈ ಎಂದರೆ ಬಡಗುಗಾಳಿ ಎಂದರ್ಥ. ನಾಯಕನನ್ನು ಅಗಲಿದ ನಾಯಕಿಯು ಒಂದು ದಿನವನ್ನೇ ಒಂದು ಯುಗದಂತೆ ಕಳೆಯುವ ಅವಳ ನೆಲೆಯು ಸುದೀರ್ಘ ಬಡಗುಗಾಳಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿರಹವಿರುವುದು ನಾಯಕಿಗೆ, ಅದರ ಅನುಭವವು ಓದುಗರಿಗೆ ಎಂಬಂತೆ ಈ ಹಾಡು ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ವೆಣ್ಣಾ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಈ ಹಾಡು ಬಡಗು ಗಾಳಿಯ ಕಾಲದ ಸೇನಶಿಬಿರ ಎನ್ನುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಂತೆ 'ನಕ್ಕೀರನಾರ್' ಅವರು ತಮಿಳಿನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನಪದೀಯ ಪಠ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೧೮೮೮ನಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಡು ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಸ್ಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲದ ಪೂರ್ವ ಹಾಗೂ ಉತ್ತರದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಳೆಗಾಲ, ಗೋಪಾಲಕರ ನೆಲೆಗಳು, ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೆಲೆಗಳು, ಶರತ್ ಋತುವಿನ ಸಂಭವಗಳು ಮೊದಲಾದಂತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದರೆ, ಅದೇ ಹಾಡು ನಗರದ ವರ್ಣನೆಗೂ ಕೊಂಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಿಯದ ನಗರದ ಸದೃಢ ಜನರು ದುಂಬಿಗಳು ಮುತ್ತುವ ಹೆಂಡವನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದ ಮಹಿಳೆಯರ ಶ್ರೀಮಂತವಾದ ಪೂಜೆಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾ, ಹಾಡಿನ ಏರಿಳಿತದಲ್ಲಿ ಬಡವ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಬಲಶಾಲಿ, ಸೋಮಾರಿ, ಅಂದವಾದ, ನಿಕ್ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ, ಭವ್ಯವಾದ, ಶ್ರಮದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳು, ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎಲ್ಲರೂ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗುವ ಹಾಡಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಸಾಮರಸ್ಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಕುಟಿಂಜಿಪ್ಪಾಟ್ಟು

ನಿಸರ್ಗವನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ವರ್ಣಿಸುವ ಕ್ರಮವೇ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಭೇದ. ಕುಟಿಂಜಿಪ್ಪಾಟ್ಟು ಈ ಆಂತರಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯ(ತಿಣೈ)ಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಚಾಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜವಾಗಿ ಗುರ್ತಿಸಬಹುದು. ೨೬೧ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಕಪಿಲರ್ ಎಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಾಡು ಪೆರುಂಕುಟಿಂಜಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಪಡೆದಿದೆ.

ತಮಿಳು ಅಹಿವೃಷ್ಣುತ್ವ ತಮಿಳು ತಿಳಿಸುವಿಕೆ ಎಂಬ ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವೊಂದಿದ ಈ ಹಾಡು, ತಮಿಳು ಭಾಷೆ ಬರೆದಿರುವ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಯ ರಾಜ ಬೃಹದತ್ತನಿಗೆ ತಮಿಳು ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಹಾಡು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಡತೆ, ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮೊದಲಾದಂತೆ ಸಕಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯ ಪ್ರೇಮ ಚಿಂತನೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹಾಡು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೇ ನಾಯಕಿಯ ಗೆಲತಿಯು ನಾಯಕಿಯ ತಾಯಿಗೆ ಪ್ರೇಮಬಹಿರಂಗ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಿಂದ ಕಾಣಬಹುದು. ರಹಸ್ಯವಿವಾಹ, ಅದರ ಬಹಿರಂಗವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾನಸಿಕ ವಿಶ್ವಾಸಗಳ ಬಹಿರಂಗ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣತೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ೯೯ ಬಗೆಯ ಹೂಗಳು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿವೆ. ೬೧ನೇ ಸಾಲಿನಿಂದ ೯೭ನೇ ಸಾಲಿನವರೆಗೂ ಹೂಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಶೃಂಗಾರದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿವೆ. ಹರಿಹರನ ಪುಷ್ಪ ರಗಳೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ನಲ್ಲ-ನಲ್ಲೆಯರ ಭೇಟಿ, ಸಮಾಗಮ, ವಿರಹ ಮೊದಲಾದಂತೆ ಶೃಂಗಾರ-ವಿರಹ ಸಾರವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ಹಾಡು ವಿಭಿನ್ನ ಬಗೆಯದು.

ಪಟ್ಟಿನಪ್ಪಾಲ್ಯೆ

ಪಟ್ಟಣ ಹಾಳು ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಈ ಹಾಡು ಹಾಳಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗಿಂತ, ಪಟ್ಟಣದ ವಿಶೇಷತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಕಾವೇರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಹಿರಿಮೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕಡಿಯಲೂರ್ ಉರುತ್ತಿರಳ್ಳುಣ್ಣನಾರ್ ಎಂಬ ಕವಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ(ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ) ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗುವ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನು ಈ ಕವಿಗೆ ಹದಿನಾರು ನೂರು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ನೀಡಿರುವನು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದೆ. ಇವನನ್ನು ತಿರುಮಾವಳವನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಈ ರಾಜನ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ.ಶ ಎರಡನೇ ಶತಮಾನವೆಂದು ಕರೆಯುವಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂದೇಹಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ೧೨ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಹರಿಹರನ ಕಾವ್ಯಗಳಿಲ್ಲೂ ಈ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನ ವರ್ಣನೆ ಇರುವುದು ಶೈವ ಪರಂಪರೆಯ ಸಂಕೇತವೋ, ರಾಜನ ಕುರಿತು ಕಾಲದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೋ ತಿಳಿಯದು. ಬಹಳ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನದಂತೆ ರಾಜ ಹಾಗೂ ಕಾವ್ಯದ ಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸಂಗಂ ಕಾಲದ ತೀರ್ಮಾನ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಶಂಕರಪ್ಪ ತೋರಣಗಲ್ಲು ಅವರು ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುಗಳು ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರದೆ ಅದರಂತೆಯೇ ಇರುವ ಹಾಡುಗಳು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.(ಹಳಗನ್ನಡ-ಸಂಗಂ ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಸಂಗಂ ಕಾಲದ ತೀರ್ಮಾನ) ರಾಜನ ಕುರಿತು ಹಲವು ವಾಗ್ವಾದಗಳಿದ್ದರೂ, ಕಾವ್ಯ ಕುರಿತು ಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದರೂ, ಪಟ್ಟಿನಪ್ಪಾಲ್ಯೆನಂತಹ ಖಂಡಕಾವ್ಯವು ಮುಖ್ಯವಾಗುವುದು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅಗಂ ಜೀವನಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೂ, ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿಚಾರದಂತೆ ಆಂತರಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಕಡಿಮೆ. ಪುರಂ ವಿಚಾರಗಳು ಇದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿಲ್ಲ.

ಕಾವೇರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಸುತ್ತಣ ಪರಿಸರದ ಜನರ ಜೀವನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಈ ಹಾಡು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆ ಶಂಗಂ ಕವಿಗಳು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯನ್ನು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ಷ.ಶೆಟ್ಟರ್ ಅವರ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.

“ಕಾವೇರಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಆಳಿದ ಶಂಗಂ ಅರಸರು ಮತ್ತು ನಿವಾಸಿಗಳು ಈ ನದಿಯನ್ನು ‘ಕಾವಿರಿ’ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ, ಅದರೊಡನೆ ತಮಗಿದ್ದ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ಭೌಗೋಳಿಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಇಂತಿವೆ:

೧. ‘ತಮಿಳುಗಂ’ವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನ ಅರಸುಮನೆತನಗಳಾದ ‘ಮೂವೇಂದರ್’ ಎಂದೇ ಹೆಸರುವಾಸಿಗಳಾದ ಪಾಂಡ್ಯ, ಚೋಳ ಮತ್ತು ಚೇರರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ನೆನೆಯುವಾಗ ಶಂಗಂ ಕವಿ-ಕಬ್ಬಗಿತ್ತಿಯರು ಕಾವಿರಿಯನ್ನೂ ಸಂದರ್ಭಿಸುವರು.

೨. ಈ ನದೀ ದಡದ ಮೇಲಿದ್ದ ‘ಉಟ್ಟಿಯೂರ್’ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಆಳಿದ ಚೋಳರಿಗಂತೂ ಕಾವಿರಿ ಜೀವನಾಡಿಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಶಂಗಂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಬಹುತೇಕ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು, ಕರೂರಿನಿಂದ ಉಟ್ಟಿಯೂರ್ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುಗಾರ್ ಬಳಿ ಬಂಗಾಳ ಸಾಗರವನ್ನು ಕೂಡುವ ಕಾವಿರಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುವು.

೩. ಚೋಳರ ಮಾಂಡಳಿಕರಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಯಕರಾಗಿ ಆಳಿದ ಕೆಲವು ಅರಸರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾವಿರಿಯೊಡನೆ ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು.

೪. ಇವರೆಲ್ಲರ ಪೋಷಣೆ ಪಡೆದು ಕಾವಿರಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತಿದ್ದ ಶಂಗಂ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪೋಷಕರನ್ನೂ ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭೂಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ(ನಾಟ್ಟುವಾಟ್ತ್ತು) ಕೊಂಡಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವಿರಿಯನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸುವರು.”^೩ ಹೀಗೆ ಈ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವು ಎರಡೂ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಜೀವ ವರದಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಬದುಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರುವ ನದಿಯಾಗಿಯೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕುರಿಂಜಿ, ಮುಲ್ಲೈ, ಮರುದಂ, ನೆಯ್ದಲ್ ಈ ನಾಲ್ಕು ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ವರೂಪವು ಪಟ್ಟನಪ್ಪಾಲ್ಯೈನ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಮುನ್ನೂರೊಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲೂ ವರ್ಣನೆಯ ಅತಿರೇಕವಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ತೆಳು ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲೇ ಭವ್ಯತೆ ಇದೆ, ಸಹಜತೆ ಇದೆ. ಪಟ್ಟಿನ(ಣ) ಎಂಬುದು ಪಟ್ಟಣವಾಗಿ ಪಾಳೈ ಎಂಬುದು ಹಾಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಬರದೆ ಅಗಲುವಿಕೆ, ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆ, ವಿರಹ ಈ ಅರ್ಥಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ವರ್ಣನೆಗಳು ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಪದಚಿಂತನೆಗೆ ಗ್ರಹಿತವಾಗದೇ ದೂರವೇ ಉಳಿಯುವ ಸಾರವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ನಾಯಕನು ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಅಗಲದೆ ಉಳಿಯುವ ಈ ಹಾಡು ಪ್ರೇಮದ ಮಧುರತೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾವೇರಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನೇ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದರೂ ತಿರುಮಾವಳವ(ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳ)ನ ರಾಜದಂಡದಂತೆ ಶೀತಲತೋಳುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ನಾಯಕಿಯನ್ನು ಅಗಲಿ ಹೋಗಲಾರೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ನಾಯಕನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣದ ವರ್ಣನೆ, ಶ್ರಮಿಕರು, ಅವರ ಜೀವನ ಕ್ರಮ ಮೊದಲಾದಂತೆ ಹಾಡು ಜನಪದೀಯ ಪಠ್ಯವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಮಲೈಪಡುಕಡಾಂ

ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುವಿನ ಹಾಡುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಆರುಪಡೈ ಸ್ವರೂಪವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಈ ಹಾಡುಗಳು ಕವಿಗೆ, ಬಡವನಿಗೆ, ರಾಜನಿಗೆ, ಕಲಾವಿದನಿಗೆ, ಸಹೃದಯನಿಗೆ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವ ಹಾಡುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುವಿನ ಕೊನೆಯ ಹಾಡಾಗಿರುವ ಇದು ದಾನ ಮಾಡುವ ಉದಾರಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ‘ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ ಬಳಕೆ’ಯಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃತಿಯು ನರ್ತಕರು ತಾನು ಪಡೆದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರೂ ಪಡೆಯಲೆಂದು

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನರ್ತಕರಿಗೆ ನೀಡುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಿ ಈ ಹಾಡು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ದಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಬರುವ ನರ್ತಕನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂದಿಸಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನರ್ತಕನಿಗೆ ಸಂಗೀತ ವಾದ್ಯಗಳ ಸ್ವಭಾವ, ದಾರಿಯ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಯಾಳ ವಾದ್ಯದ ಅಂಗಗಳ ನೆಲೆ, ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರ ಮತ್ತು ನರ್ತಕಿಯರ ಸ್ವಭಾವಗಳು ನರ್ತಕ ಇರುವ ಸ್ಥಳ ಮೊದಲಾದಂತೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವನು. ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟುವಿನ ತಿರುಮುರುಗಾಟುಪ್ಪಡೈ, ಪೊರುನರಾಟುಪ್ಪಡೈ, ಚಿರುಪಾಣಾಟುಪ್ಪಡೈ ಈ ಮೂರು ಹಾಡುಗಳಂತೆ ಕಲಾವಿದರು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ತಾವು ಪಡೆದ ದಾನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹಾಡಿದ ಹಾಡುಗಳು. ಆ ದಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ, ರಾಜ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಜೀವನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದು ಹಾಡಿನ ವಿಶೇಷತೆಗಳು. ಈ ಹಾಡು ರಾಜ ದಾನಿ 'ನನ್ನನ್ ವೇಣ್ಣಾನ್' ಎಂಬವನ ಕುರಿತು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈತನು ಪಲ್ ಕುನ್ನಕೋಟಮ್ ಎಂಬ ತೊಂಡೈ ನಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗದ ನಾಡನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದವನು. ಇವನ ರಾಜ್ಯ ಕುರಿತು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸನಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಕವಿಯು ರಾಜನ ನೆಪದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿಹರಿಸುವ ಕ್ರಮವು ತಮಿಳಿನ ಜನತೆಯ ಜೀವನಕ್ರಮ, ಗುರಿಗಳು, ಆಹಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮದ ನೆಲೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸೌಂದರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಡು-ಬೆಟ್ಟ-ಹೊಳೆ-ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ದಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಕಲಾವಿದರು ಅವನ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕುರಿತು ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಇಂದಿಗೂ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಇತರ ರಾಜ್ಯ ರಾಜಕೀಯದೊಡನೆ ಹೊಂದಿರುವ ನಿಲುವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನನ ಆಡಳಿತವೂ ದೇಸಿಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ನರ್ತಕರ ಆಹಾರವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಮುಸುಟ್ಟೈ, ಎಳ್ಳು, ಅವರೆ, ನವಣೆ, ವಿಧ ವಿಧವಾದ ಬತ್ತ, ಹಲವು ಗೆಣಸು, ಬಳ್ಳಿ, ಹಣ್ಣುಗಳು, ಗೆಡ್ಡೆಗಳು, ಮಾವು, ಸೀತಾಫಲ, ಹಲಸು, ಬಿದಿರು ಮೊದಲಾದಂತೆ ದೇಸಿಯ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಂದಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಅರಣ್ಯವಾಸ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಮೃದ್ಧಿಯೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಈ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಹಾಡು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಕಠಿಣ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಹಾಡಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆನೆಗಳನ್ನು ನುಂಗುವ ಮೊಸಳೆಗಳು, ಬಿದ್ದವರ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಠೋರ ಕೊಳ, ಕಲ್ಲಿನ ಯಂತ್ರಗಳು, ಆನೆಯ ಬಲವಳಿಸುವ ಹೆಬ್ಬಾವುಗಳು, ಬಾವಿಯಂತಹ ಮಲೆಯ ಗುಹೆಗಳು, ದೈವಿಕ ವೀರಕಲ್ಲುಗಳು ಮೊದಲಾದವು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕುರವೈ ಕಾಡುಜನರು ಅವರ ಸಂಸಾರ, ಕುಣಿತ, ಬೇಟೆ, ಕೊರವಗಿತ್ತಿಯರ ಹಾಡು, ಕೂಗು ಮೊದಲಾದವೂ ಹಾಡಿನ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಶೇಷತೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನನ ರಾಜ್ಯವು ರೈತರ ಸಮೃದ್ಧಿ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಇಂಪಾದ ಹಾಡುಗಳು, ಸೇಯಾರು ನದಿ, ಮರುದಂ ನೆಲ, ಬೇಡರ ಗುಂಪು ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂತಹ ರಾಜನ ದಾನವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಅದು ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯಗಳೆಂಬ ಕಲಾವಿದರ ಬದುಕನ್ನು ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಹಿರಿಮೆಯ ಕೃತಿಕರ್ತರನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪಾಂಡ್ಯರು, ಚೇರರು, ಚೋಳರು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪಸರಿಸುತ್ತಾ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಆಹ್ವಾನಕ್ಕಿಂತ ಬಹುಮಾನವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂಬ ನೆಲಮೂಲ ಸತ್ವವನ್ನು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯವು ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಮೂಲನಿಧಿಯಾಗಿ ಅವರ ಮನದ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಲು ಇಂತಹ ಹಾಡುಗಳು ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಜನಪದ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಸಾಹಸಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾಲ, ರಚನೆ ಮೊದಲಾದ

ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನಾ ವಾಗ್ವಾದಗಳಿದ್ದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದಕ್ಷತೆಗೆ ತಮಿಳು ಸಾಗಲು ಇಂತಹ ಅಂತಿಮ ವರ್ಣನೆಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮೊದಲಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದಾಗ, 'ಸಂಸ್ಕೃತ'ದಂತಹ ಭಾಷೆಯು ಈ ದೇಶದವರನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಂತೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೊಳಿಸಿರುವ ಇಲ್ಲವೇ ಕುಗ್ಗಿಸಿರುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳೇ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾಷಿಕ ಭೂಮಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ಬೃಹತ್ ಕಾವ್ಯಗಳು ಜನರ ಸ್ಮರಣೆ, ದನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಹೋಗಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ದಾಖಲೆಗಳು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗದೇ ಭಾರತೀಯ ಬಹುತ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮರೆಯಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮರು ಸಂಶೋಧನೆಯು ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಉಲ್ಲೇಖ:

* ಎಟ್ಟುತೊಗೈ ಎಂಬ ಜೀವನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ(ತಿಣೈ) ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಎಂಟು ವಿಷಯಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಎಟ್ಟುತೊಗೈ ಎಂದರೆ ಎಂಟು ಕಟ್ಟು ಎಂದರ್ಥ. ಇದು ಕಾವ್ಯದ ಕಟ್ಟು. ಒಂದೇ ಮಾದರಿಯ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಪಾಡಲ್ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ನಾನೂರು ಹಾಸುಪಾಸಿನ ಹಾಡುಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ನಟ್ಟಿದೈ - ನಲ್ ತಿಣೈ ನಾನೂರು - ಹಾಡುಗಳು

ಕುರುಂದೊಗೈ ಅಥವಾ ಕುರುನಾನೂರು - ಕಿರು ನಾನೂರು

ಐಂಗೂರು ನೂರು - ಐದು ಸಣ್ಣನೂರು

ಪದಿಟ್ಟುಪ್ಪತ್ತು - ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ಹಾಡುಗಳ ಸಾಲು ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಎಂಬತ್ತಾರು ಹಾಡುಗಳು

ಪರಿಪಾಡಲ್ - ಪರಿಪಾಟ್ಟು ಛಂದಸ್ಸಿನ ಹಾಡುಗಳು ಇವು ಕೂಡ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ಹಾಡುಗಳ ಸಾಲು ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಹಾಡುಗಳು

ಕಲಿತ್ತೊಗೈ - ಕಲಿಪ್ಪಾ ಛಂದಸ್ಸಿನ ಹಾಡುಗಳು ಇವು ಕೂಡ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತ ಹಾಡುಗಳ ಸಾಲು ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನೂರೈವತ್ತು ಹಾಡುಗಳು

ಅಗನಾನೂರು - ಅಗವಳ್ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾನೂರು ಪದ್ಯಗಳು

ಪುರನಾನೂರು - ಅಗವಳ್ ಮತ್ತು ವಂಚಿ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನಾನೂರು ಪದ್ಯಗಳು

ಈ ಕಲಿತ್ತೊಗೈನ ಹಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಲಿಪ್ಪಾ, ಪರಿಪಾಟ್ಟು, ಅಗವಳ್, ವಚ್ಚಿ ಈ ಮೊದಲಾದ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಾ, ಅಗಂ ಮತ್ತು ಪುರಂ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಏಕಸೂತ್ರವಾಗಿಯೇ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಆಕರಗಳು

1. ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು, ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್(ಸಂ)., 2021., ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ತಮಿಳು ಭಾಷಾ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ, ಚೆನ್ನೈ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ xxi
2. ಹಳಗನ್ನಡ-ಸಂಗಂ ತಮಿಳ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಂ ಕಾಲದ ತೀರ್ಮಾನ., ಎನ್. ಶಂಕರಪ್ಪ ತೋರಣಗಲ್ಲು., 2021., ಕಾವ್ಯಕಲಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು., ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ 158
3. ಶಂಗಂ ತಮಿಳಗಂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ., ಷ. ಶೆಟ್ಟರ್., 2007., 2017., ಅಭಿನವ, ಬೆಂಗಳೂರು., ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆ 98-99

ಪರಮಾರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಪತ್ತುಪಾಟ್ಟು, ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್(ಸಂ)., 2021., ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ತಮಿಳು ಭಾಷಾ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಥೆ, ಚೆನ್ನೈ, ತಮಿಳುನಾಡು .
2. ಹಳಗನ್ನಡ-ಸಂಗಂ ತಮಿಳ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಂ ಕಾಲದ ತೀರ್ಮಾನ., ಎನ್. ಶಂಕರಪ್ಪ ತೋರಣಗಲ್ಲು., 2021., ಕಾವ್ಯಕಲಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಶಂಗಂ ತಮಿಳಗಂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ., ಷ. ಶೆಟ್ಟರ್., 2007., 2017., ಅಭಿನವ, ಬೆಂಗಳೂರು.